

ERMITA DE LA MARE DE DÉU DELS DESEMPARATS

Punt 11

De la terra de secà a l'ermita

La capella de Nostra Senyora, la Mare de Déu dels Desemparats, es va construir en un tros de **terra de secà** que va donar la **senyora Mariana Alonso** l'any 1763, i en molt poc de temps, gràcies a les donacions dels veïns, va quedar acabada (1769).

Però no així la capella que no es va finalitzar fins l'any 1860!! Sabeu per què? Perquè van començar la construcció de l'església de Sant Joan Baptista (punt 21 d'aquesta ruta).

Comentar també que l'any que es va iniciar la **Guerra Civil** (1936) va ser utilitzada com a magatzem.

I diu la tradició...

El culte a la Mare de Déu es remunta al principi del segle XVIII i va ser **Tomás Molins** qui va realitzar la imatge de la Mare de Déu d'un **xiprer** criat en aquest terme.

La tradició afegeix que hi havia en el camí vell de Muro a l'ermita de Sant Antoni, una **dobla filera de xiprers** que van ser tallats una nit per un furiós vendaval, i no va quedar en peu només que un sol arbre, del qual es va servir l'escultor per a realitzar la seua obra.

Foto: internet

El amor i l'etnobotànica, junts en la mitologia grega

I el xiprer? D'on li ve el nom botànic de *Cupressus sempervirens*? Del llatí, sí, però..., n'hi ha més?

En la mitologia grega, el jove **Ciparís** (del grec: "Kyparissos") va ser un dels amants del déu Apol·lo.

Aquest déu, Apol·lo, en agraïment li va regalar unes fletxes al seu amant que les va voler provar immediatament, però..., oh!! Va matar sense voler la seua mascota, un cèrvol amb banyes d'or.

Ple de dolor va demanar als déus que l'ajudassen a plorar **per sempre (sempervirens)**. I Apol·lo, fent cas del seu amant, el va convertir en un **xiprer (Cupressus)**, que simbolitza el dol i el dolor pels éssers estimats.

I parlant de tot un poc...

L'empedrat de la plaça l'Ermita va ser realitzat pels alumnes-treballadors/es del **Taller d'Ocupació 'La Quebrantà'** de Muro (2013-2014)